در آغوش آسمان

نویسنده: شکیبا تهرانی

تاریخ انتشار: 11 Mordad 2585 باستانی برابر با August 2, 2026 میلادی

در دلِ عشقی بزرگ،

در نقطه‌ی تلاقی صبر،

در آغوش آسمان، افق بی‌کران شوق پدیدار می‌شود.

و آبی شب‌های شورانگیز را در دلم زنده می‌کند.

کنار آسمان، زیر این سقفِ کهکشان عشق،

نوازشِ دستانِ لطیفِ نسیمِ دگرگونی را در لابه‌لای موهایم می‌انگارم.

به وجد می‌آیم، بیش از همهٔ دنیا،

بی‌مهابا دوست دارم برقِ چشمان ستارگان آسمانم را.

می‌انگیزم به ستاره‌ها، زمین را برمی‌زنم با یاد تو،

قلبم به طبل جاودانهٔ عشق خودسرانه می‌کوبد و می‌نوازد.

همچون ستارگان، که در بی‌انتها می‌درخشند،

نگاهم به تو،

در دل بی‌کران‌ها برق می‌زند.

می‌بینم تو را در هر دم ای آسمان شب‌های تنهایی،

آری...

تو آسمان هستی، آسمانی بی‌کران،

همان آسمانِ فرشته‌گونه که در تابشِ مهتاب‌ها سر به بالینش خواهم گذاشت.